

Església de la Bona Sort

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: c/ Bona Sort, 23. Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00665
Longitud: 2.02966
UTM Est (X): 419647
UTM Nord (Y): 4650970

Classificació

Número de fitxa: 08171-3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Renaixement
Segle: XII-XVI
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Es va restaurar l'any 1996.
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari: Sí, IPA. 23347
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 16/11/2006 - 01:00

Descripció

L'església de la Mare de Déu de la Bona Sort es troba integrada al nucli de Prats de Lluçanès, entre les cases del carrer de la Bona Sort. Es tracta d'una petita església d'orientació oest-est de tradició romànica de planta rectangular, amb absis carrat, capelles laterals a mode de creuer venerades a Sant Joan Baptista i Sant Antoni de Pàdua, interior en volta de canó i petit cor de fusta. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra i carreus treballats a les cantonades i la coberta és de teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals. Presenta un petit campanar d'espadanya d'un sol ull d'arc de mig punt, el qual conserva una petita campana. La façana principal, d'accés, està orientada a l'oest i presenta un portal central emmarcat amb brancals i llinda de pedra bisellada. Sobre el portal hi ha un petit òcul circular de pedra bisellada i d'obertura interior esqueixada. A la façana sud hi sobresurt una petita capelleta lateral en la que s'obre una espitllera esqueixada emmarcada amb monòlits de pedra d'ample bisellat. A la part dreta de la façana hi ha una llarga espitllera esqueixada emmarcada amb pedra. La resta de façanes no presenten obertures. L'únic element que trenca amb la simetria interior de l'edifici són unes escales de pedra que han quedat integrades al costat de la capella lateral de la façana nord, que conduïen al campanar primitiu.

Història

L'església de la Mare de Déu de la Bona Sort es trobava dins l'antic terme del castell de Lluçà, al lloc anomenat els Prats, documentat l'any 905 en la consagració de Santa Maria de Lluçà. Antigament advocada a Sant Vicenç, apareix l'any 968 en el testament de Frugió, muller de Langovard, quan aquesta manà que tot el que tenia a Prats es donés a Sant Vicenç. Les funcions parroquials de l'església de Sant Vicenç no són conegudes fins a l'aparició de les llistes parroquials anteriors a l'any 1154; perdurà amb aquestes atribucions fins al 1435, que fou unida com a sufragània com a parròquia de Santa Eulàlia de Pardines, ja que en la seva demarcació només hi vivien cinc famílies. L'increment de la població del segle XVII creava noves necessitats i motivà l'edificació d'un nou temple que s'inicià el 1627 i s'acabà el 1649, construït al centre del nucli urbà, amb el mateix titular de l'església antiga, Sant Vicenç de Prats, i que esdevindrà l'actual església parroquial de Sant Vicenç. L'antic temple de Sant Vicenç - actualment coneguda com l'església de la Bona Sort- es restaurà l'any 1555 per Valentí Serra, data que es trobava inscrita en la llinda de la porta juntament amb una inscripció " A vint y dos de juny MDLV / Valentinus Serra fecit". Actualment aquesta inscripció està esborrada a causa de l'erosió que ha patit la llinda. La veneració d'una imatge de la Mare de Déu, coneguda inicialment com de les Dones i després de la Bona Sort, va fer que l'església l'agafés com a nou titular, amb els altres sants que s'hi veneren; Sant Joan Baptista i Sant Antoni de Pàdua. La capella sofrí les conseqüències de la crema de la població de Prats l'any 1714. Durant la primera guerra carlina (1833-1840) l'església fou habilitada com hospital de campanya. L'any 1936 la capella fou profanada i posteriorment restaurada al culte per la devoció que hi tenen els seus habitants, mantenint-se oberta al culte i en bon estat de conservació.

Bibliografia

AADD, Catalunya Romànica. Osona. Volum II, Enciclopèdia Catalana, S.A, 1984. BORRALLERAS, I., Recull de dades històriques de Prats i el Lluçanès, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1993. CORTADA, X., Prats de Lluçanès, Generalitat de Catalunya i Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1992. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006. MASRAMON, R., El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1990. MASRAMON, R., Prats de Lluçanès. Mil anys

d'història, Editorial Ramon Masramon i Noguera, 1979.

